

UVODNA BESEDA UREDNIKA

Stopili smo v mesec oktober, ki ga upravičeno imenujemo mesec rožnega venca. Pa res? Je ta molitev po naših župnijah in pri posameznikih še živa? Če je, potem je to res mesec rožnega venca, če pa ne, potem....

Molitev rožnega venca ima izredno vzgojno in oznanjevalno vrednost: že sama po sebi je učinkovita šola življenja v Kristusu ob Marijinem vodstvu. Prvine, ki ga sestavljajo, so zelo preproste. Spadajo med najbolj častitljive, kar jih ima Cerkev v svoji zakladnici. tako svetopisemski je, da ga nekateri imenujejo kar evangelij po Mariji. Rožni venec vsebuje Gospodovo molitev Očenaš, ki je krščanska molitev v najodličnejšem pomenu besede; nato Zdravamarijo, sestavljeno iz dveh stavkov iz evangelija in iz prošnje, ki jo je dodala Cerkev in je naslovljena na Marijo. In na koncu vsake desetke slavospev Slava Očetu, v katerem Cerkev že od najstarejših časov povzema jedro verovanja in čaščenja troedinega Boga. Ob rožnem vencu, ko izgovarjamo molitev in posamezne skrivnosti, premišljujemo dejanja Božje ljubezni od oznanjenja do poveličanja Marije nad angelske zборе in s tem tudi prošnja, da bi mi dosegli ta veliki cilj. Veliki teolog in Marijin častilec Romano Guardini je zapisal: »Premišljevanje molitve rožnega venca je tiho spočitje v resnici in življenjski polnosti troedinega Boga, tiho ostajanje pri skrivnosti Kristusovega učlovečenja, smrtne žrtve in poveličanja, je vztrajanje v Marijinem življenjskem območju, katerega vsebina je Kristus.«

Ko skozi prste drsijo jagode rožnega venca in ko izgovarjamo angelov pozdrav Mariji, dobimo naše duhe in naše srce prostor za razgovor z Bogom. Svoje življenje in življenje tistih, ki nam morajo biti dragi, postavljamo pred obličje večnih resnic in se pri tem obračamo na Marijo, da bi prosila za nas svojega Sina in Očeta, od katerega pride vsak dober dar. Vse svoje zadeve in skrbi moremo izliti v to molitev, kakor pravi psalmist: »Preloži na Gospoda svojo skrb in on te bo podpiral« (Ps 55,23).

Naš pogled v tem glasilu pa je seveda usmerjen nazaj. Saj ste navajeni, da v njem povzemamo dogajanja v naših župnijah za pretekli mesec. September je bil spet zelo bogat po doživetjih, vzpodbudah in dogajanjih. Najprej je v mislih naše romanje v Rim, Vatikan in Assisi. Res je bilo veličastno, kar lahko preberete v prvem naslednjem zapisu na drugi strani glasila.

Poseben pečat je v naših župnijah in srcih pustila naša priljubljena gostja Marija Romarica iz Fatime. Koliko prelepih doživetij ob njej, koliko zarosenih oči ter milosti, ki smo jih bili z njenim obiskom deležni.

Vesel sem, da ste tudi mnogi starši v Dravogradu kljub pozni uri pripeljali svojega otroka pred Marijo Romarico in nagovorjeni otroci so ponesli njeno milostno podobo v svoje življenje. Naj bodo vsi blagoslovljeni po njej. Začeli smo veroučna srečanja v vseh župnijah. Malo smo se še 'lovili' z urnikom, a se vedno vse lepo uredi. Hvala starši da nas razumete, tudi v plačilu veroučnega prispevka, brez katerega žal več ne gre. Hvala za vašo velikodušnost.

župnik Igor

PRETEKLI DOGODKI V sliki in besedi v septembru 2016 v Pastoralni zvezi Dravograd

ROMANJE V RIM, VATIKAN IN ASSISI ob razglasitvi bl. Matere Terezije za svetnico 2. do 5. september 2016

Verniki Pastoralne zveze Dravograd (42 nas je romalo) smo v dnevih od 2. do 5. septembra poromali v Rim, Vatikan in Assisi z namenom, da v letu usmiljenja ob razglasitvi bl. Matere Terezije za svetnico, stopimo skozi sveta vrata v baziliki Sv. Petra v Rimu in prejmemo popolni odpustek in s tem doživimo svoje duhovno očiščenje in prerojenje v Kristusu kot novi kristjani, ki bomo sposobni svetiti kot luč in biti sol za druge v našem vsakdanjem življenju. Štiridnevni program romanja s turističnim oglednim in duhovnim delom sta odlično vodila strokovna voditeljica gospa Dominika iz agencije Aritours in naš župnik Igor. Prvi dan (petek) smo si ogledali Kalistove katakombe – najstarejša podzemna pokopališča kristjanov in prvih rimskih mučencev. V kapelici Sv. Cecilije smo darovali sv. mašo. Ob ogledu katakomb in pri sv. maši smo doživeli prve Božje dotike. V baziliki Sv. Pavla izven obzidja nas je prevzela njena velikost in v medaljonih prikazani portreti vseh dosedanjih papežev (tudi portret papeža Frančiška je že naslikan). Drugi dan (sobota) smo bili gostje bratov jezuitov blizu Vatikana, kjer nas je Slovenec pater Ivan Hercog prijazno sprejel in popeljal v njihovo kapelo Petra

Kanizija s prečudovitim mozaikom jaslic Sv. družine (Jožefa, Marije, malega Jezuščka na Marijinem naročju in žene), delo patra Ivana Rupnika. Tu smo opravili sv. spoved in darovali sv. mašo in Bog je na nas v vsej polnosti izlil vso svojo usmiljeno ljubezen. Ogledali smo si baziliko sv. Janeza v Lateranu, se podali do » svetih stopnic«, kjer se v zaobljubi po kolenih gre do vrha (tudi nekatere naše zavzete romarice so to opravile), nato še baziliko Marije Velike (Marije Snežne), kjer se časti prastara podoba matere Božje, ki naj bi jo naslikal sv. Luka in seveda jaslice. Spoznali smo zgodovinski antični Rim, čas, ko je bil

prestolnica tega dela sveta in njegove najpomembnejše spomenike: Kapitol, Forumi, Kolosej, vodnjak di Trevi, Španske stopnice...Tretji dan (nedelja – praznik razglasitve svetnice Matere Terezije) smo se zgodaj popeljali v Vatikan. Pred vhodom na mogočen trg pred baziliko Sv. Petra z Berninijevimi arkadami, nas je pričakala ekipa RTV Slovenije, kjer smo imeli čast kot romarji iz Slovenije dati izjavo za televizijski dnevnik o veseli novici proglasitve Matere Terezije za svetnico, ki nas je pravzaprav pripeljala v Rim. V veliki množici romarjev iz vsega sveta (preko 100.000 so jih naštel) smo na trgu Sv. Petra v vročini žgočega sonca potrpežljivo, z velikim veseljem in radostjo pričakali razglasitev svetnice Matere Terezije, prihod papeža Frančiška in svete trenutke presežnega, Božjega. V procesiji s križem na čelu smo poromali po določeni poti od Angelskega gradu do svetih vrat v Petrovi baziliki, stopili skozi in pred glavnim oltarjem sv. Petra, pod katerim je njegov grob, se v molitvi izročili Bogu in prejeli odpustek po namenu, ki smo ga darovali. Z večerno vrnitvijo v hotel in zgodnjim jutranjim odhodom naslednjega dne (ponedeljek), se je končalo naše romanje po Rimu in Vatikanu in pot usmerili proti Assisiju, mestu sv. Frančiška in sv. Klare. Vstopili smo v baziliko sv. Klare, videli tudi kripto z njenim neiztrohnjenim truplom. V baziliki sv. Frančiška nas je prijazno sprejel naš minorit pater Janez Štampfer, nas popeljal najprej v kapelo, kjer smo darovali sv. mašo ob zaključku romanja. Sledil je ogled bazilike, kjer nas je najbolj prevzela kripto pod glavnim oltarjem s posmrtnimi ostanki svetnika Frančiška. Pod hribčkom v mogočni cerkvi Angelske Matere božje smo si ogledali majhno cerkvico Porciunkulo, ki jo je obnovil sv. Frančišek, ko je zaslišal notranji glas : »*Popravi mojo Cerkev*«, ogledali še kapelico v kateri je Frančišek umrl, vrt z njegovimi vrtnicami brez trnja in kapelico nad njegovim domom. Polni doživetij vsega lepega, duhovno bogatega in nedoumljivega, hvaležni, da smo bili Božji izbranci za priče proglasitve Matere Terezije za svetnico, smo se vračali domov. Posebna velika pohvala in vsa čast gre našim petim otrokom-ministrantom: Jakobu, Zali, Filipu, Sari in Tamari, ki so romali z nami in njihovim staršem. To so pravi Jezusovi junaki v potrpežljivosti in vzdržljivosti. Hvala Bogu, našemu župniku g. Igorju, gospe Dominiki in vsem nam romarjem za vse, kar smo res velikega skupaj doživeli v teh dneh.

Irma

MOLITVENI DAN ZA DUHOVNE POKLICE NA PTUJSKI GORI – 10. september 2016

V soboto 10. septembra so tudi iz naše dekanije in Pastoralne zveze Dravograd verniki-molilci z avtobusom, pod vodstvom in organizacijo voditeljev molitvenih zvez, poromali v naše osrednje Marijino središče na Ptujski gori. V svetem letu usmiljenja jih je Ptujskogorska Mati Božja sprejela pod svoj plašč. Nadškof Alojzij Cvikel je zbrane pri sveti maši nagovoril,

da se naj **skupaj veselimo in zahvaljujemo Bogu za dar vere**, ki smo ga prejeli. Bodimo hvaležni je dejal, da smo srečali Kristusa in ponosni, da smemo biti Njegovi prijatelji. **Kaj utrjuje našo vero?** Obhajanje svete maše, ministrantom služenje pri oltarju, osebni pogovor z Bogom v molitvi, prebiranje Božje besede, prejemanje zakramentov, še

posebej zakramenta sprave in svetega obhajila. Povabil je, da bi radi in pogosto zajemali iz teh studencev odrešenja! Pri Materi Božji na Ptujski Gori, je spomnil, da smo za duhovne poklice vsi odgovorni, zato se

je obrnil na starše, na župnijska občestva, ministrante. Prav vsak je poklican, da moli, dela in se žrtvuje za nove duhovne poklice, da sodeluje pri njihovem oblikovanju, in da izprosi milost svetega življenja ter vztrajnosti tistim, ki so že odgovorili na Božji klic.

Z.F.

PONOVITEV NOVE MAŠE novomašnika Robija Sekavčnika pri Sv. Križu - 11. september 2016

Drugo nedeljo v septembru smo pri Sv.Križu praznovali ponovitev nove maše letošnjega novomašnika Robija Sekavčnika v somaševanju domačega župnika Frančka Kranerja. Nagovor vernikom je novomašnik navezal na priliko o izgubljenem sinu, ki smo jo slišali v evangeliju. Vrnitev na pravo pot, k Očetu, ki se razveseli in sprejme vsakega, ki se spokori. Ob koncu maše je novomašnik

podelil novomašniški blagoslov.

Slovesnost so polepšali pozdravni nagovor, rože, darovanjska kruh in vino, lepo petje župnijskega pevskega zbora iz Črneč in in otroškega zbora iz Dravograda ter prijetno druženje po maši pred cerkvijo.

F. Ko.

SKUPNA SEJA VSEH ŽPS PASTORALNE ZVEZE DRAVOGRAD - 12. september 2016

V ponedeljek 12.septembra smo se vsi člani ŽPS naših šestih župnij srečali na svoji skupni delovni seji v Šentjanžu (Dom borcev), ki so jo vodili tajniki naših ŽPS. V odprti in konstruktivni seji smo prečesali dogodke zadnjega leta našega delovanja in smelo zastavili nekaj načrtov, ki so pred nami. Posebej smo izpostavili prihod Kipa fatimske Marije Romarice, ki jo bomo pričakali v naših župnijah v torek in sredo 20 in 21.septembra. Sejo je povezoval župnik moderator Igor ob sovođenju vseh tajnikov ŽPS. Pastoralna asistentka Katja je poročala o vseh dejavnostih, ki jih je naše tajništvo PZD opravilo v tem času. Veliko lepega in posebnega se je odvijalo po naših župnijah, posebej v Dravogradu. Vsi si želimo povezovanja, usklajenosti in medsebojne odgovornosti za skupno dobro. Izpostavili smo tudi problematiko kateheze v naših župnijah in sistem financiranja katehistinj, saj male župnije kot npr. Šentjanž ne more vzdrževati obeh katehistinj.

Zato pričakujemo nekaj konkretnih aktivnosti in več pravičnosti glede plačila katehistinjama. Skupna maša za sam začetek in skupni agape so dali našemu srečanju še posebej lep

pečat. Le tako gradimo lepe odnose in skupnost, katerega povezovalc je naš Gospod Jezus Kristus. Hvala vsem za sodelovanje in škoda da spet nismo bili vsi, saj jih je veliko manjkalo.

Z.M.

PREDVEČER PRAZNIKA POVIŠANJA SVETEGA KRIŽA z romarji iz Eibiswalda 13. september 2016

V torek zvečer 13. septembra smo na predvečer praznika Povišanja sv. Križa v naši podružnični cerkvi Sv.Križa na Dobrovi nad Dravogradom slavili in počastili sveti križ. Že petnajsto leto zapored prihajajo romarji iz Eibiswalda (Ivnik) k nam, da počastijo sveti križ in nadaljujejo svojo tradicijo obiska naše cerkve. Tradicija je bila od samega začetka cerkve leta 1851 živa, a je bila prepovedana

po koncu prve svetovne vojne. Pred petnajstimi leti so to navado obudili, nam v veselje in njim v blagoslov. Njihove povezane župnije in naše župnije Pastoralne zveze smo skupaj poromali h Križu in v molitvi križevega pota premišljevali našo sodobnost, ki je vse prevečkrat v diametralnem nasprotju s Kristusovim življenjem in poslanstvom. Pri maši, ki je bila dvojezična smo poslušali duhovni nagovor p.Tomaža Podobnika v

obeh jezikih, ki nas je povabil, naj bomo nosilci božjega usmiljenja v svojem okolju in naj resno vzamemo povabilo v tem letu božjega usmiljenja, da zaživimo polno krščansko življenje. Po maši smo z Najsvetejšim okrog cerkve prepevali Marijino lurško pesem v obeh jezikih. Posebej zanimivo pa je bilo, ko smo molitvi očenaš prisluhnili v jeziku države Šri Lanke, ki ga je molil duhovnik Lavrencij (priimek je neizgovorljiv). Srečanje je bilo ganljivo, pristrčno, vzpodbudno in očarljivo. Res so procesije z lučkami nekaj posebnega. Tudi križev pot ob zatonu dneva je bil s to simboliko luči še toliko lepši in dotikajoči. Posebnost letošnjega predvečera praznika je bila številna udeležba duhovnikov onstran meje. Kar štirje so bili navzoči z njihove strani.

Uvedba praznika se nanaša na ostanke pravega Jezusovega križa, ki ga je, kakor trdijo poročila, našla sv. Helena, mati cesarja Konstantina skoraj po tisto letih po smrti našega Gospoda, kjer je bil njegov grob na Kalvariji zasut in križ zakopan globoko v zemljo. Globlji namen praznika je, da bi nam kristjanom približal Jezusovo naročilo« če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame vsak dan svoj križ ter hodi za menoj» (Lk 9, 23). Križ je znamenje odrešenja, vendar vsakdo dobro čuti, kako težko ga je sprejeti. Pa vendarle, samo po poti križa lahko svoje življenje posvečujemo in s tem pomagamo Kristusu pri odreševanju sveta in človeštva. Ta dan smo prosili za duhovno moč tega spoznanja.

Igor – žpk.

KATEHETSKA NEDELJA V DRAVOGRADU - 16. september 2016

Na 25. nedeljo med letom, je bila v župniji Dravograd slovesnost katehetske nedelje, pred pričetkom novega veroučnega leta. Z veseljem je bilo zjutraj stopiti v cerkev k sv. maši, ker nas je sprejela molitev rožnega venca, ki sta jo molila birmanca v sodelovanju z gospo Julko. V spremstvu ministranta s torbo na rami je prišel g. župnik Igor po cerkveni ladji pred daritveni oltar, kjer je ministrant v blagoslov odložil svojo veroučno torbo, za njim pa še vsi drugi veroučenci. Pesem otroškega pevskega zbora s kora se je prvič po počitnicah razlegla po cerkvi in s pesmijo so otroci zaljšali vso sv. mašo. Sv. mašo je g. župnik daroval s sodelovanjem veroučencev in staršev (branje beril in prošenj ter zahvala po obhajilu). Slovesno je blagoslovil položene veroučne torbe

pred daritvenim oltarjem z namenom, da bi bilo blagoslovljeno vse delo in vsa prizadevanja otrok in katehetov v novem veroučnem letu pri sejanju in duhovni rasti otrok v Ljubezni do Boga. V uvodu v sv. mašo in v nagovoru je g. župnik še posebej izrazil veselje in hkrati skrb za vsakega veroučenca, kakor tudi za katehete in sodelavce, da bi zmogli skupaj odkrivati osebna notranja bogastva vsakega otroka, ga oblikovati tako, da bo vsak zgradil sebe in svoj osebni odnos do Boga. Poudaril je kako velika je razlika med šolo, kjer se otroci učijo in veroukom, kjer se otroci osebno duhovno oblikujejo v dobre in plemenite osebe, ki ne podlegajo 'mamonu' (mamljivostim) tega sveta (denarju, zasvojenostim telefona, računalnika....), ampak živijo za več kot za ta svet, za duhovno, za Jezusa, za Boga, ki je ljubezen. Ob tem se je zahvalil vsem staršem, ki želijo to več za svojega otroka in so ga zaupali k verouku v roke župniku, katehistinjam in sodelavcem. V prošnjah in zahvali po obhajilu je bilo začititi resnost odločitve veroučencev in staršev, da bi zmogli skupaj s kateheti prehoditi načrtano pot, zato so vse izročili Bogu v priprošnjo in zahvalo. Tudi župnijsko občestvo se je temu pridružilo. Povabilu na skupen začetek veroučnega leta se niso odzvali vsi veroučenci in njihovi starši, zato je ostalo odprto vprašanje resnosti njihove odločitve in bilo je hkrati še enkrat povabilo, da stopijo na pravo pot sodelovanja z župnikom in katehisti. Teden dni kasneje je bila katehetska nedelja tudi v župnijah Šentjanž, Šempeter in Ojstrica.

Iрма

MLADI IZ NAŠE Pastoralne zveze na STIČNI MLADIH 2016 - 17. september 2016

V Stični se je v soboto, 17. septembra 2016, odvijalo tradicionalno srečanje mladih *Stična mladih 2016* pod geslom **Sem orodje Božjega usmiljenja**. Festival je privabil preko 6.000 udeležencev in že 35 let ga pripravlja SKAM – Skupnost katoliške mladine, letos ob pomoči več kot 250 prostovoljcev in več kot 35 partnerskih organizacij. Sveto mašo je ob somaševanju slovenskih škofov in duhovnikov daroval mariborski nadškof metropolit msgr. Alojzij Cvikl. Letošnje geslo se navezuje na jubilejno leto usmiljenja. »Geslo je vedno izbrano na podlagi poslanice, ki jo papež vsako leto napiše mladim in ta dokument je temeljni dokument za nas, ki pripravljamo dogodek *Stična mladih*,« je pojasnil koordinator *Stične mladih* Filip Firbas in dodal: »Mladi smo zelo aktivni in

bi radi pokazali, kako smo tudi mi lahko v svoji aktivnosti, mladosti orodje Božjega usmiljenja.« »Graditi nov svet je možno le, če postanemo orodje usmiljenja, ne samo v sočutnih besedah, ampak v konkretnih dejanjih, ki imajo svoj izvor v srcu, ki se ga je dotaknilo usmiljenje,« je dejal nadškof Cvikl. Ljubljanski pomožni škof msgr. dr. Anton Jamnik, ki je odgovoren za mlade pri Slovenski škofovski konferenci, je o pričakovanih letošnji Stični dejal: »Všeč mi je in modrost mladih je, da znajo biti veseli, razigrani, navihani, ko pa je resno, duhovno, so pa zbrani. To je moja izkušnja Stične, to tudi pričakujem, da se bo letos dogajalo.« Stično je obiskal tudi predsednik republike Borut Pahor, ki je organizatorje ob 35. letnici festivala in 25. letnici samostojnosti Slovenije

nagradil s posebnim priznanjem. Hkrati je ob velikem navdušenju mladih povedal, da bo prihodnji mesec, ko bo odšel v Vatikan na obisk k Svetemu očetu, papeža tudi uradno povabil, naj se prihodnje leto udeleži srečanja v Stični.

Iz naše Pastoralne zveze se je srečanja udeležilo 22 mladih skupaj s katehistinjo Katjo. Žal so zaradi težav s prevoznikom avtobusa morali predčasno zapustiti prizorišče in sveto mašo, kar je velika škoda za mlade, ki bi s tem pridobili duh občestva še bolj kot so ga sicer.

Delno povzeto po: [Radio Ognjišče](#), [Stična](#), [Stična mladih](#).

ČETRTO DEKANIJSKO SREČANJE DRUŽIN NA PREVALJAH - 18. september 2016

V nedeljskem popoldnevu 18. septembra smo se pri Mariji na Prevaljah zbrali na že četrtem dekanijskem srečanju družin iz župnij Dravograd, Črneče, Ravne, Prevalje, Mežica in Črna. V letošnjem svetem letu usmiljenja je bilo geslo srečanja temu primerno: **Družina-kjer je usmiljenje doma**. Srečanje smo začeli v župnijski dvorani in prisluhnili nekaj pesmim otroškega pevskega zbora iz Dravograda in uvodnemu pozdravu prevaljskega gospoda župnika. Otroci so nato odšli na delavnice, kjer so na njim primeren način spoznavali priliko o izgubljenem sinu, izdelovali razne izdelke ter se spoznavali med seboj. Starši smo med tem odšli na predavanje

dr. Stanka Gorjola, sicer profesorja na Teološki fakulteti v Ljubljani. Ob odlomku iz Svetega pisma o Mojzesu in ljudstvu, ki si je naredilo zlato tele, smo razmišljali o tem kaj je v naših družinah in odnosih Božjega, kaj pa so samo maliki, ki smo si jih postavili sami. Odlomek o izgubljenem sinu pa je bil za nas priložnost, da se vživimo tako v občutke ponižanega izgubljenega sina, v veselje očeta ob vrnitvi sina ter v nezadovoljstvo brata, ki očetu očita njegova dejanja. Predavatelj je posebej poudaril pomembnost človekovega pogleda v svojo notranjost, saj samo tako spozna tisto kar je zanj pomembno in pravilno. Zakonci smo imeli priložnost razmisliti o skupni prehojeni poti, o lepih stvareh, ki sva jih doživela, pa tudi o težavah, ki so morda prišle na pot vsakdanjega življenja. Srečanje družin smo skupaj zaključili pri sveti maši s somaševanjem dekanijskih duhovnikov in petjem dravogradskega otroškega pevskega zbora ter pevsko-instrumentalne skupine Čudež, prav tako iz Dravograda. Sledilo je še skupno druženje ob dobrotah, ki so jih pripravili gostitelji. Razšli smo se v

upanju, da se prihodnje leto zopet srečamo in to v še večjem številu.

Matic Jeseničnik

SREČANJE KMETIC KOROŠKE NA OJSTRICI - 18. september 2016

V nedeljo, 18. septembra 2016 je na Ojstrici v organizaciji Društva kmetič Dravograd potekalo 4. srečanje kmetič Koroške. Ob 11. uri smo napolnile cerkev Janeza Krstnika, kjer je župnik Igor z nami in za nas daroval sveto mašo za varstvo in blagoslov pri delu. Še posebej se nas je dotaknil nagovor v katerem je poudaril pomen molitve v naših družinah in kako se moramo truditi služiti Bogu in ne mamonu. Vzdušje je bilo čudovito, saj je bila cerkev res polna in sodelovanje zelo lepo. Kmetice iz različnih koncev Koroške so prebrale berila, prošnje, uvod v oče naš in pozdrav miru. V

prošnjah smo prosili za blagoslov pri delu, za zdravje, razumevanje v družinah, za vero,... in da bi znali biti dobro skrbniki vsega, kar prejemo od zgoraj. Na koru so pevci ubrano prepevali in ob znanih pesmih smo pritegnili tudi udeleženci srečanja. Prav tako lep kot duhovni del, je bil tudi popoldan, ko smo se ob družabnih igrah, pijači in jedači družili v večnamenski dvorani pri osnovni šoli na Ojstrici. Prehodni pokal je po igrah kljub zmagi domačink pristal v rokah kmetič iz Ribnice na Pohorju, ki so osvojile 2. mesto. In pri njih se srečamo v mesecu septembru 2017.

B.J.

PRIPRAVA IN SREČANJE S FATIMSKO MARIJO V ŽUPNIJAH PZD - 16. do 22. september 2016

V Pastoralni zvezi Dravograd je bilo v dneh od petka 16. do četrta 22. septembra. čutiti zelo razgiban duhovni utrip. Celotna zveza župnij se je v tridnevnic (v petek 16. 9. – pri Sv. Križu, 17. 9. – v Šentjanžu in ponedeljek 19.9. v Dravogradu) duhovno pripravljala na prihod kipa Fatimske Marija Romarice v posamezne župnije in na posvetitev in izročitev naše župnije Jezusovemu in Marijinemu Srcu. V tridnevnic

smo bili povabljeni v **Marijino šolo molitve**, ko smo v darovani sv. maši premišljevali o tem, kako je Fatima v kateri se je pred skoraj sto leti

prikazal angel miru in Mati Marija za tri fatimske pastirčke, Lucijo, Frančiška in Jacinto, ter po njih za ves svet postala šola molitve. Marija nas uči moliti, predvsem Rožni venec in prosi, da se v naše družine vrne družinska molitev. **V Marijino šolo darovanja trpljenja in žrtev** za odrešenje duš. Kako neverjetno je, da so Fatimski pastirčki - 7, 8, 10 letni otroci, dojeli bistvo sporočila in so z velikim veseljem svoje trpljenje in odpovedi darovali za rešitev duš iz vic. V današnjem času smo mi poklicani, da darujemo svoje trpljenje in odpoved in tako Jezusu pomagamo reševati ljudi za srečno večnost.

V Marijino šolo utrjevanja vere v posmrtno življenje. Že na začetku sv. maše smo ugotovili, da je največja kriza današnjega človeka, da ne veruje v posmrtno življenje (žal

tudi mnogi verni kristjani ne). Fatimski dogodki zelo nazorno govorijo o Bogu, nebeški Gospe, angelih in svetnikih ter o naši poklicanosti, da postanemo sveti in se jim pridružimo. Fatimski dogodki so takoj od začetka in vseskozi vodili k tesni povezanosti z Bogom in razodevanju dejstva nebes, angel in nebeška Gospa sta pogled pastirčkov usmerila v večnost. Tudi pobožnost do Marijinega brezmadežnega Srca hoče privedi ljudi v nebesa. Marija je v drugem delu skrivnosti rekla: »Videli ste pekel, kamor gredo duše ubogih grešnikov. Da bi jih rešil, hoče Bog na svetu vpeljati pobožnost do mojega brezmadežnega Srca.«Brezmadežno Marijino Srce častimo predvsem s posvetitvijo (izročitvijo) in zadoščevanjem temu Srcu, kar je posebej naglašeno pri pobožnosti petih prvih sobot.

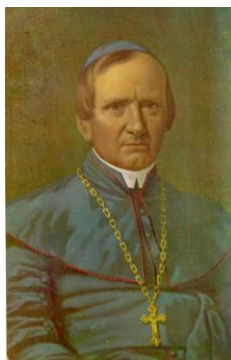
V svežem torkovem jutru 20. septembra je Fatimska Marija Romarica vstopila pri Sv. Mariji Magdaleni na Vratih v našo Pastoralno zvezo in župnijo Dravograd. Lepo število faranov jo je pričakalo in jo počastilo v slavnem bogoslužju z župnikom Igorjem. Marija je prinesla v naše duše prvo sporočilo miru in upanja, sprejela naše prošnje in v srcih pustila globoke, nežne in ljubeče dotike. Marija je nato poromala v župnije Pastoralne zveze (Črneče, Libelice, Šempeter in Šentjanž) in se v sredo 21. septembra zvečer vrnila v našo župnijo Dravograd. Veliko število faranov jo je pričakalo na parkirišču pred farno cerkvijo. Zelo razveseljivo je bilo, da je med njimi bilo lepo število veroučencev s svojimi starši. S pesmijo Fatimske

Marije in v procesiji smo Marijo ponesli v cerkev, kjer je zavzela njej pripravljen častni prostor pred daritvenim oltarjem. Tako lepa in veličastna je bila naša Gospa odeta v belino rož, objeta s simbolom odprtih rok in ožarjena z nežno svetlobo sveč. Kip Marije je pred nami zažarel kot živa podoba Matere Marije. Veličastno, globoko duhovno bogoslužje, s petjem, slavljenjem, tišino, ki ga je skupaj s pevci in farani opravljal župnik Igor, ko smo se dotikali kipa Marije, je vse presunilo v dno duše, ganilo do solz. Mariji so najprej svoje prošnje izročili otroci in se je dotaknili, potem starši in ostali farani. Med sv. mašo smo farani skupaj z župnikom Igorjem s posvetilno molitvijo našo župnijo Dravograd izročili Marijinemu brezmadežnemu srcu. Tudi deset farank se je s posvetilno molitvijo izročilo Marijinemu brezmadežnemu

srcu. Marija je prenočila v župniji Dravograd, zato smo po končani sv. maši ostali v družbi z njo v občestveni molitvi Rožnega venca, do jutra pa v osebni molitvi še nekateri farani. Zjutraj smo Marijo počastili s hvalnicami, z darovano sv. mašo in že je sledilo slovo z odhodom v dekanijo Maribor. Slovo je bilo milo in orosilo se je oko zaradi premnogih milosti, ki smo jih bili deležni ob njeni navzočnosti in njenih globokih nežnih dotikih v globini duše v intimnem srečanju z njo. Toliko vsega lepega in skrivnostnega se je zgodilo v teh dneh obiskanja Fatimske Marije Romarice, da so vse besede preborne, le tišina govori in v dušah je mir, nežnost, ljubezen in novo upanje.

Irma

SLOMŠKOVA NEDELJA – V nebesa skozi vrata usmiljenja – 25. september 2016

Po vseh župnijah naše Pastoralne zveze so bile na Slomškovo nedeljo 25. septembra darovane slovesne sv. maše, v katerih smo počastili našega blaženega Antona Martina Slomška in se mu še posebej priporočili kot priprošnjiku pri Bogu za ohranitev naše vere.

Škof bl. Anton Martin Slomšek je živ, dejaven in angelsko čuječ sredi našega cerkvenega občestvenega življenja, kakor tudi sredi javnega, družbenega dogajanja v ožji in širši domovini. Prav je, da se tega vedno močno zavemo v septembru, saj je to posebej »njegov« mesec. Vsa pomembna dogajanja v Slomškovem življenju so se zgodila v septembru. Septembra je bil posvečen v diakona in duhovnika (1824) in daroval svojo novo mašo v Olimju, imel svoje zadnje duhovne vaje z duhovniki v Rogaški Slatini (1862), opravil

zadnja pastoralna dejanja in poromal k materi Božji na Ptujsko Goro ter v sluhu svetosti odšel k Očetu (1862). Papež sv. Janez Pavel II. ga je 19. septembra 1999 na Betnavskem polju razglasil za blaženega. (Povzeto + Marjan Turnšek) Pri nedeljski pridigi je župnik Igor povzel Slomškove besede, da je za vstop skozi nebeška vrata potrebno imeti petero ključev: zakrament svete pokore, daritev svete maše, pogosto in vredno sveto obhajilo, pobožna molitev in peti, zlati ključ je krščanska miloščina, marljivo opravljanje duhovnih in telesnih dobrih del. Ta dan je bila v cerkvi bl. Slomška v Košakah vseslovensko praznovanje Slomškove nedelje za letošnje leto.

SREČANJE NOVOMAŠNIKOV 1981 v Ribnici na Dolenjskem – 28. september 2016

V sredinem dopoldnevu 28. septembra smo se v župniji Ribnica na Dolenjskem srečali novomašniki iz leta 1981 (nekaj jih je zaradi bolezni in obveznosti manjkalo). Obvezni del srečanja je tudi sveta maša, kjer smo se zahvalili Bogu za 35 let služenja v Njegovi Cerkvi kot služabniki oltarja. Naše srečanje seveda zaznamuje prijeten klepet o naših župnijah, našem delu in dogodivščinah, ki jih vsak v svoji pastoralnem poklicu doživlja. Pa seveda skupno kosilo in spet so se naše poti razšle s povabilom, da se prihodnje leto spet srečamo in v svoj delovni vsakdan poneseemo spomine in prijetno druženje med seboj. Bog, ohrani nas še vrsto let v svojem 'vinogradu' za delo in rast božjega kraljestva.

Župnik Igor

SVETNIK MESECA OKTOBRA

Svetniki so naši vzorniki za pristno krščansko življenje. Poskušajmo jih posnemati, saj so znali svoje vsakdanje življenje prepletati z Božjim naukom in se truditi za boljše življenje. Poskušajmo ob njih biti boljši ljudje. V tem mesecu še posebej pred nas stopa:

Sv. Frančišek Asiški (4. OKTOBER)

Lik asiškega Ubožca spada med najbolj mikavne v vrsti svetnikov katoliške Cerkve. Zgled njegovega življenja je še posebej dragocen danes, ko mnogi ljudje prodajajo dušo in telo bogu, ki se imenuje standard, ki pa jih ne more osrečiti. Človek je srečen, če hoče biti

'orodje miru', kakor je zapisano v lepi molitvi, ki jo pripisujejo svetemu Frančišku Asiškemu. Rodil se je 26. septembra 1182 v Assisiju, mestu v sončni italijanski pokrajini Umbriji. Njegov oče je bil trgovec s francoskim blagom, njegova mati je bila iz južne Francije. Ko se je otrok rodil, je bil oče na potovanju, zato mu je sama izbrala ime Janez (Giovanni), oče pa ga je po vrnitvi prekrstil v Frančiška (Francesco = Francozek) in mu namenil nasledstvo v trgovskem poklicu. Kazalo je, da se bo fant kot trgovec odlično obnesel, le preveč družaben in radodaren je bil. Bil je duša vesele fantovske družbe, toda vedno zelo dostojen. Ko mu je bilo dvajset let, je zbolel in takrat se je v njegovi duši izvršila velika sprememba. Vse, kar je imel svojega, je razdal revežem, bogato obleko pa vrnil očetu ter se umaknil v samoto. Neke noči je zaslišal klic: »Frančišek, popravi mojo cerkev, ki se podira!« Misleč, da gre za razpadajočo cerkvico sv. Damijana blizu mesta, se je takoj lotil dela. Kmalu pa je spoznal, da ga Bog kliče k obnovi Kristusove Cerkve, ki je propadala zaradi posvetnega duha, ki

jo je bil zajel. Začel je hoditi okoli in oznanjati uboštvo. Preživljal se je z darovi, ki jih je priberačil. Bil je neprimerno srečnejši kot prej, ko je letal od zabave do zabave. Njegovemu zgledu so sledili številni njegovi prijatelji. Vi nekdanji prijatelji. Tako je nastala prva Frančiškova družina, ki se je do leta 1221, ko je Frančišek sestavil redovna pravila, katera je potrdil papež Honorij III., pomnožila tako, da je štela že 1200 bratov. Še prej, leta 1212, je Frančišek skupaj z asiško meščanko Klaro, ki je tudi svetnica, ustanovil žensko vejo reda: to je 'drugi red' ali klarise, ki so živele v svojih lastnih samostanih. Za poročene, ki živijo sredi sveta, pa je Frančišek leta 1221 ustanovil tako imenovani 'tretji red' – skupnost tistih, ki živijo v duhu redovnih pravil sv. Frančiška. Vse tri veje so se kmalu razmahnilo po vsem krščanskem svetu. Od številnih lepih stvari iz življenja sv. Frančiška naj omenimo to, da je za božični praznik leta 1223 v votlini samotnega kraja Greccio med polnočnico pripravil žive jaslice in od takrat je navada po cerkvah in po domovih v božičnem času postavljati jaslice. Za praznik povišanja svetega križa, 14. septembra 1224, je Frančišek dobil na rokah, nogah in prsih znamenja Kristusovih ran, ki jih je nosil do smrti. Dve leti pozneje je nevarno zbolel in na bolniški postelji zložil pesem, ki je v književnosti znana kot Sončna pesem ali Hvalnica stvarstva. Sestra Smrt, kakor jo je sam imenoval, je prišla ponj 3. oktobra 1226, ko je dopolnil 44 let. Njegov prijatelj kardinal Hugolin, ki je postal papež

Gregor IX., je 16. julija 1228 Frančiška razglasil za svetnika in določil, da se njegov god obhaja 4. oktobra. Na papežev željo je brat Elija sezidal v Assisiju veličastno cerkev, pod katero so sv. Frančišku pripravili grob. Na grobu tega priljubljenega

svetnika se že stoletja zbirajo romarji z vsega sveta. Tudi iz naših župnij smo na svojem svetoletnem romanju obiskali njegov grob v Assisiju. Bilo je veličastno in sveto doživetje.

NAPOVEDNIK DOGODKOV V PASTORALNI ZVEZI DRAVOGRAD - oktober 2016

Sobota 2. oktober - Svetoletno romanje koroškega naddekanata v Mariborsko stolnico
Ponedeljek 3. oktober ob 14.00 – izpit za birmance v Dravogradu
Četrtek 6. oktober ob 14.00 – izpit za birmance v Šentjanžu
Četrtek 6. oktober ob 18.00 – molitvena ura za duhovne poklice
Sobota 8. oktober – krstna sobota v Dravogradu in na Ojstrici
Nedelja 9. oktober – pri maši sodeluje ansambel Svetnik in pričevanje / na Ojstrici ZAHVALNA NEDELJA
Ponedeljek 10. oktober ob 17.30 – skušnja za birmovalcem nadškofom Marjanom Turnškom
Torek 11. oktober – spoved birmancev
Sreda 12. oktober – tridnevica pred birmo – prvi dan tridnevnice pred birmo
Četrtek 12. oktober ob 17.00 – PRVI RAZGOVOR ZA KRST
Četrtek 13. oktober – tridnevica pred birmo – drugi dan tridnevnice pred birmo s predstavitvijo skupin v župniji
Petek 14. oktober – tridnevica pred birmo – tretji dan tridnevnice pred birmo s pričevanjem mladih iz Kotelj
Sobota 15. oktober – SVETA BIRMA V DRAVOGRADU ob 10.00 IN LIBELIČAH ob 15.00 (nadškof em. Marjan Turnšek)
Nedelja 16. oktober ob 10.00 – SVETA BIRMA V ŠEMPETRU (nadškof Alojzij Cvikl)
Četrtek 20. oktober ob 18.30 – srečanje bralcev božje besede v Šempetru za vse župnije Pastoralne zveze
Petek 21. oktober – god sv. Uršule – povabilo na goro Uršljo
Sobota 22. oktober ob 15.00 – srečanje starostnikov v Šentjanžu /maša + maziljenje/
Nedelja 23. oktober ob 11.00 – srečanje zakonskih jubilarov PZD v Libeličah
Ponedeljek 24. oktober ob 18.30 – seja ŽPS Dravograd
Četrtek 27. oktober ob 17.00 – DRUGI RAZGOVOR ZA KRST
Nedelja 30. oktober ob 11.00 – zahvalna nedelja pri Magdaleni na Vratih

KRSTI: V septembru so postali člani božjega ljudstva: Gal Pevec v Dravogradu /; **Nina Pšeničnik** v Libeličah, **Pirnat Anika** v Šempetru – Sv. Ožbolt (Slov. Gradec); **Krajnc Tjaš** v Šempetru (Dravograd), **Oskar Bilič, Mia Erjavec, Rubi Čuš** v Dravogradu in **Eli Konečnik** na Ojstrici. Staršem čestitamo in otrokom obilo zdravja in milosti na pot življenja.

POROKE: Zakrament svetega zakona so prejeli: Darko Pšeničnik in Maja roj. Ring v Libeličah, **Lorgar Martin in Valerija roj. Gologranc** iz Dravograda.

Zlato poroko sta slavila pri Sv. Petru na Kronske gori: **Smolar Oto in Cilka** (doma iz Trbonj)

POGREBI: V Očetovo hišo so odšli: + Mihael Ridl iz Libelič, + **Ivan Kajzer** iz Libelič, + **Milica Tomažič** iz Dravograda in + **Ljudmila Kardoš** iz Dravograda. (civilni pogreb + Gomboc Ludvik iz Dravograda)

PA ŠE NEKAJ ŠAL:

BREZDOMEČ – To jutro sem sedel na klopci poleg brezdomca in ga vprašal, kako je tako končal. Odgovoril mi je: »Še prejšnji teden sem imel vse. Kuharja, ki mi je kuhal, mojo sobo so čistili, oblačila prali in likali, imel sem streho nad sabo, TV, internet, lahko sem šel v telovadnico, knjižnico, lahko sem se šolal.« – Vprašal sem ga, kaj se mu je zgodilo. Droge, alkohol, ločitev? – "Nič od tega. Odpustili so me iz zapora."

ČASOPIS – »In zakaj ste danes že spet prišli prepozno v pisarno?« hoče vedeti šef. – »Ja, pa saj ste se vendar včeraj jezili in mi rekli, naj časopis raje preberem doma.«

OGENJ – Pacient se zbudi iz narkoze sredi dneva pri zatemenjenih oknih. Sestra mu prijazno pojasni: »Tam čez cesto gori trgovina z lesom, zato sem zagrnila zavese, da ne bi mislili, da operacija ni uspela.«

KUHANJE – Dva vajenca stanujeta skupaj in si kuhata sama. Ko se nekega dne naveličata precej enolične hrane, meni eden od njiju: »Ne bi bilo slabo, da bi kuhala po kašnih receptih.« – Drugi odgovori: »Sem tudi jaz razmišljal o tem, toda kaj, ko se vsi recepti začenjajo z: Vzemi čisto posodo ...«

*Studenec izdaja Pastoralna zveza Dravograd, odgovarja: Igor Glasenčnik – župnik moderator
Izhaja občasno. Tisk: BAYA DESIGN Črneče, Prosimo za prostovoljni prispevek, Naklada 200 izvodov.*